

РЕШЕНИЕ

№ 11760

гр. София, 05.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 88 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КИРИЛ СТ. ПЕТРОВ

при участието на секретаря БОЖИДАРА П. КУБАДИНОВА
като разглежда докладваното от КИРИЛ СТ. ПЕТРОВ Гражданско дело №
20231110106800 по описа за 2023 година

Подадена е искова молба от [фирма] срещу [фирма], в която се твърди, че на 13.01.2017 г. в [населено място] на [бул.] на кръстовището с [улица], настъпило ПТП, при което л. а. марка МПС], рег. № [рег. № на МПС], застраховано при ищеца по застраховка "Каско и Злополука на МПС" полица № 0306X0257898, било ударено от л. а. [марка МПС], рег. № [рег. № на МПС], застрахован по застраховка "Гражданска отговорност" при ответника.

Ищецът твърди, че по силата на облигационно отношение, възникнало от договор за имуществена застраховка „Каско“, сключен с МПС с рег.№ [рег. № на МПС], изплатил сумата 657.60 лв., представляваща обезщетение за вредите, причинени на лекия автомобил от настъпилото ПТП. Твърди, че гражданската отговорност на автомобила марка с рег. № [рег. № на МПС] е застрахована по силата на сключен с ответника договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Сочи, че поискал от ответника да изпълни задължението си, като плати на ищеца сума в размер на застрахователното обезщетение, както и 15 лв. ликвидационни разходи или общо 672.60 лв. Ответникът изплатил сума в размер на 268.15 лв. С повторна експертиза сумата по щетата била определена на 555.12 лв. Оставала неизплатена сума в размер на 286.97 лв. Навежда доводи, че бил поканил ответника да заплати претендираната сума с покана връчена му на 27.02.2018 г., но последният не я бил изплатил, поради което изпаднал в забава и дължал мораторна лихва. Ищецът подал заявление по чл. 410 ГПК, издадена била заповед за изпълнение срещу длъжника. Длъжникът възразил в срока по чл. 414, ал. 2 ГПК. Оттук и ищецът моли да бъде признато за установено, че ответникът му дължи сумите по издадената заповед за

изпълнение по ч. гр. д. № 56996/2022 г. по описа на СРС, а именно 286,97 лева - представляваща остатък /незаплатена част/ от незаплатена главница за регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение с включени ликвидационни разноси в размер на 15 лв., по щета № 10017030101268, образувана по повод на ПТП от 13.01.2017 г. в [населено място] на [бул.] на кръстовището с [улица], при което л. а. марка МПС], рег.№ [рег. № на МПС], застраховано при заявителя по застраховка "Каско и Злополука на МПС" полица № 0306X0257898, било ударено от л. а. [марка МПС], рег.№ [рег. № на МПС], застрахован по застраховка "Гражданска отговорност" при ответника, ведно със законна лихва за период от 20.10.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 87,46 лева - представляваща лихва за период от 20.10.2019 г. до 19.10.2022 г. вкл. Претендира разноси.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който се оспорват предявените искове по основание и размер. Оспорва претендираните вреди да са настъпили в резултат от процесното ПТП, като счита и че претендираното обезщетение е прекомерно и не кореспондира със средната пазарна цена на ремонта на автомобила. Оспорва изцяло иска за присъждане на лихва. Предвид изложеното моли за отхвърляне на предявените искове. Претендира разноси.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

Предявени са искове с правно основание чл. 422 ГПК във вр. с чл. 411, ал. 1 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД;

Видно от приложеното ч. гр. д. № 56996/2022 г. по описа на СРС, 88 с-в, вземанията по настоящото производство, съобразно петитума на исковата молба, съответстват на тези по заповедта за изпълнение. Възражение за недължимост е подадено в срока по чл. 414, ал. 2 ГПК. Исковата молба е предявена в едномесечния срок по чл. 415, ал. 1 ГПК. Налице е пълна идентичност между страните и предмета на образуваното заповедно производство и настоящото дело, като предявените искове са допустими и подлежат на разглеждане по същество.

За възникване на регресното вземане по иска с правно основание чл. 411 КЗ е необходимо да се установят следните факти: да е сключен договор за имуществено застраховане между ищеца и водача на увредения автомобил, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на водач на МПС, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, да е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди.

Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК ищецът следва да установи горепосочените обстоятелства, а в тежест на ответника е да докаже възраженията си, а при установяване на посочените обстоятелства и че е погасил претендираното вземане.

С определение от 22.04.2023 г., на основание чл. 153 ГПК като безспорни между

страните и ненуждаещи се от доказване са отделени следните обстоятелства: наличието на валидно към датата на ПТП правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между ответника и собственика на МПС с рег. № [рег. № на МПС], наличието на валидно правоотношение по застраховка Каско между ищеца и собственика на МПС с рег. № [рег. № на МПС], извършеното от ищеца плащане на застрахователното обезщетение, предявяването на регресна претенция от ищеца до ответника и, че ответникът извънсъдебно е погасил сума в размер на 268.15 лв. по процесната щета.

От приетото и неоспорено заключение на САТЕ се установява, че механизмът на ПТП е следният: на 13.01.2017 г. около 09:20 ч. МПС „[марка МПС]“ с рег. № [рег. № на МПС], се движи по [булевард], и на кръстовището с [улица] предприема маневра за завои надясно, при която реализира ПТП с движещия се от дясната му страна лек автомобил марка МПС с рег. № [рег. № на МПС]. Вещото лице е посочило, че уврежданията на л. а. марка МПС с рег. № [рег. № на МПС] с изключение на врата предна лява, врата задна лява и лансната врата задна лява се намират в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото на 13.01.2017 г. ПТП в [населено място]. Уврежданията по лансна противоударна предна лява врата може да бъде причинено от процесното събитие. Стойността необходима за възстановяване на уврежданията на л. а. с рег. № [рег. № на МПС], които се намират в причинно-следствена връзка с процесното ПТП, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е 374.15 лв.

Съдът, при съвкупната преценка на събраните по делото доказателства намира, че настъпилото ПТП е по вина на водача на [марка МПС]“ с рег. № [рег. № на МПС], тъй като е нарушил правилата за движение по пътищата. Съгласно чл. 25, ал. 1 ЗДвП водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение, а според ал. 2 на чл. 25 ЗДвП - при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. В случая водачът на л. а. [марка МПС]“ с рег. № [рег. № на МПС] е извършил маневра „завой на дясно“ без да се убеди, че пътят в съседната пътна лента е свободен. По делото е представен и двустранен констативен протокол, с който водачът на л. а. [марка МПС]“ с рег. № [рег. № на МПС] е признал вината си.

Основният спорен по делото въпрос е дали всички увреждания по процесния автомобил са настъпили именно във връзка с процесното ПТП. С отговора на исковата молба изрично е оспорено, че уврежданията по следните детайли – предна лява врата, задна лява врата, лансна задна лява врата и декоративна лансна предна лява врата са от

процесното ПТП.

При съвкупния анализа на всички доказателства по делото и с оглед САТЕ по делото по безспорен начин се установява, че уврежданията по врата предна лява, врата задна лява и лйсна врата задна лява нямат общо с процесното ПТП. Освен заключението на вещото лице следва да се посочи, че врата предна лява е увредена на 02.12.2016 г. преди датата на настъпване на процесното ПТП, а увреждането по врата задна лява самият застраховател признава, че е относимо към щета № 10017030121064 – виж л. 133.

Относно увреждането на лйсна противоударна предна лява врата, съдът кредитира заключението по САТЕ. Следва да се посочи, че водачът на л. а. марка МПС] с рег. № [рег. № на МПС] е образувал множество щети при ищеца в кратък период от време - по щети № 10017030101269, № 10017030121064, № 10017030128476, № 10017030135084, но не се установява по делото увреждането на лйсна противоударна да е могло да настъпи във връзка с някои от останалите инциденти с процесния автомобил, за които са образувани останалите щети при ищеца, а вещото лице е категорично, че увреждането може да настъпи от процесното събитие.

Ответникът е трето лице по отношение на застрахователното правоотношение и той би могъл да противопостави на застрахователя всички свои възражения, които има срещу застрахования. Той разполага с възможността да направи възражения, които се основават на застрахователното отношение - виж *решение № 64 от 15.06.2010 г. на ВКС по т. д. № 667/2009 г., I т. о.* В отговора на исковата молба се съдържа изрично възражение, че не са били налице основанията за извършване на допълнителен оглед. Съгласно т. 67, раздел XIII от ОУ на ищеца за застраховка Каско – когато се налага допълнителен оглед, поради това че впоследствие са открити повреди на МПС, които не са описани в първоначалния опис на щетите, той се насрочва не по-късно от седем работни дни от датата на искането на застрахования за допълнителен оглед. При допълнителен оглед не се признават повреди на видими при първоначалния оглед части и детайли. Възражението е неоснователно, ответникът не е ангажирал доказателства, че уврежданията по лйсна противоударна предна лява врата по своето естество са били видими още при първоначалния оглед, но не са били отразени в опис, а доказателствената тежест в тази насока е била негова – виж *решение от 24.04.2018 г. по в. гр. д. № 536/2018 г. по описа на СГС.*

Ето защо при отчитане на стойността необходима възстановяване на доказаните увреждания по средни пазарни цени към датата на ПТП съдът съобрази варианта на заключението по въпрос № 3 по САТЕ. Следователно стойността за възстановяване на уврежданията по л. а. с рег. № [рег. № на МПС], съобразно уврежданията, за които се доказва, че са в причинно-следствената връзка с процесното ПТП, изчислена на база средни пазарни цени е 374.15 лв., към тази сума следва да се добавят и обичайните разноски за определяне на обезщетението в размер на 15 лв. или общо 389.15 лв.

По делото не са спори, че ответникът е погасил част от претендираната сума в размер на 268.15 лв. Оттук предявеният иск е основателен за сумата **121 лв.**, а за разликата следва да се отхвърли. Като законна последица следва да се присъди и законната лихва върху

главницата от дата подаване на заявлението 20.10.2022 г. до окончателното плащане.

По акцесорния иск:

По този иск в тежест на ищеца е да установи наличието на главен дълг и изпадането на ответника в забава, в случая и с оглед разпоредбата на чл. 84, ал. 2 ЗЗД – отправянето на покана и получаването ѝ от длъжника. Задължението на делинквента (на застрахователя на неговата гражданска отговорност) към застрахователя по имуществената застраховка е задължение без срок за изпълнение, към което, с оглед регресния характер на вземането, не може да се приложи разпоредбата на чл. 84, ал. 3 ЗЗД. В случая моментът на извършеното плащане има значение само за възникване на регресното право, а длъжникът изпада в забава след покана и изтичането на 30-дневен срок, в който застрахователят трябва да определи и изплати размера на задължението си по предявената претенция или мотивирано да откаже плащането (арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД, вр. с чл. 412, ал. 3 КЗ). Не се спори по делото, че поканата за изпълнение на парично задължение № Л-1834 с приложените към нея регресни щети /т. е. с приложени към нея всички доказателства/ е получена от ответника на 27.02.2018 г. – л. 30 от делото. Тридесетдневният срок за изпълнение е изтекъл на 30.03.2018 г. вкл. За процесния период 20.10.2019 г. до 19.10.2022 г. вкл. ответникът е бил в забава, като съдът съобрази и, че за периода от 13.03.2020 г. до 08.04.2020 г. вкл. не се прилагат последиците от забава за плащане на задължения на частноправни субекти, вкл. лихва не се дължи, на осн. чл. 6 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. Оттук и претенцията е основателна за периода 20.10.2019 г. – 12.03.2020 г. и периода 09.04.2020 г. – 19.10.2022 г. вкл. След използване на електронен калкулатор и на основание чл. 162 ГПК съдът определи размера на претенцията за обезщетение за забава за периода 20.10.2019 г. – 12.03.2020 г. /в размер на 4.87 лева/ и за периода 09.04.2020 г. – 19.10.2022 г. вкл. /в размер на 31.06 лева/ или обезщетението за забава за процесния период е в общ размер на 35.93 лева. Оттук и искът по чл. 86 ЗЗД следва да се уважи за пълния предявен размер от **35.93 лв.**, а за разликата до пълния предявен размер от 87.46 лв. и за периода от 13.03.2020 г. до 08.04.2020 г. вкл. – да се отхвърли.

При този изход от спора разноски се дължат по съразмерност на страните.

От доказаните от ищеца разноски в исковото и заповедното производство по съразмерност на ищеца за исково и заповедно производство ще се присъди сумата от общо **159.27 лв.**

Ответникът доказва разноски в исковото производство в размер на 300 лв. - депозит за САТЕ – 200 лв. и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда в размер на 100 лв., от които по съразмерност на ответника за исково производство ще се присъди сумата от общо **174.27 лв.**

Така мотивиран, **Софийският районен съд**

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от [фирма], ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: [адрес], срещу [фирма] с ЕИК: *** и адрес: [адрес], иск с правно основание чл. 422 ГПК във вр. с чл. 411, ал. 1 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, че [фирма], **ДЪЛЖИ** на [фирма], сумата в размер на 121 лв. – главница, представляваща остатък /незаплатена част/ от незаплатена главница за регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение с включени ликвидационни разноси в размер на 15 лв., по щета № 10017030101268, образувана по повод на ПТП от 13.01.2017 г. в [населено място] на [бул.] на кръстовището с [улица], при което л. а. марка МПС], рег.№ [рег. № на МПС], застраховано при ищеца по застраховка "Каско" с полица № 0306X0257898, било ударено от л. а. [марка МПС], рег.№ [рег. № на МПС], застрахован по застраховка "Гражданска отговорност" при ответника, ведно със законна лихва за период от 20.10.2022 г. до изплащане на вземането, както и сумата в размер на 35.93 лв. - мораторна лихва за периода 20.10.2019 г. – 12.03.2020 г. и за периода 09.04.2020 г. – 19.10.2022 г. вкл., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 56996/2022 г. по описа на СРС, 88 състав, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главницата за разликата над уважения размер от 121 лв. до пълния предявен размер 286.97 лв., както и иска за обезщетение за забава за разликата над присъдения размер от 35.93 лв. до пълния предявен размер от 87.46 лв. и за периода от 13.03.2020 г. до 08.04.2020 г. вкл.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК: *** и адрес: [адрес], да заплати на [фирма], ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: [адрес], на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК, сумата от общо **159.27 лв.** – разноси по съразмерност за настоящото производство и за заповедното производство / ч. гр. д. № 56996/2022 г. по описа на СРС, 88 състав/.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: [адрес], да заплати на [фирма] с ЕИК: *** и адрес: [адрес], на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 ГПК, сумата от общо **174.27лв.** – разноси по съразмерност за настоящото производство.

Решението може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването на страните пред Софийски градски съд с въззивна жалба.

Съдия при Софийски районен съд: _____